

iPure^{CZ}

Garmin Forerunner 965 | Nostr | Apple v řízení týmu
Léčíme se s Apple Watch | Dva týdny s iPadem Pro

Cokoli, jen ne perfektní

Editorial ■ Karel Oprchal

Co to znamená, že je něco perfektní? Neuvědomujeme si to, ale latinský původ tohoto přídavného jména zní takto: předpona per- a sloveso facere, česky skrz nebo úplně a dělat nebo konat. Jinými slovy, co je perfektní, doslova dokonalé. Já už dva týdny používám svůj nový iPad Pro, o čemž se dočtete na konci tohoto čísla, a ten opravdu dokonalý není... Paradoxně za to ale nemůže jen Apple.

Jak se dozvíte, Apple se opravdu snaží udělat svůj vrcholný tablet co možná nejlepší a odpovídá tomu i z mé zkušenosti solidně funkční iPadOS, mezi jehož chováním na mém starém iPadu Pro 3. generace a novém iPadu Pro 6. generace není žádný zásadní rozdíl. O hardwaru ani nemluvě, to je přímo pohádka. Zásadní problémy jsou – světe, div se – vývojáři! Existují totiž i velmi populární aplikace, které si jejich vývojáři dovolili napsat úplně žalostně. Konkrétně mám na mysli sadu aplikací od Googlu, konkrétně Classroom a Disk, a Trello.

Proč? Hlavním důvodem je to, že všechny tyto aplikace neumí pracovat s postupným načítáním zobrazovaného obsahu a snaží se jej načíst celý najednou, což neskutečně trvá, je to neuvěřitelně hardwarově náročné, a tak mnohdy se tak stane, že se tyto aplikace ani neudrží načtené na pozadí! Trello s tím neskutečně bojuje a je to vyloženě utrpení. Google se dále snaží své rozhraní na webu i v aplikaci co nejvíc sjednotit, ale pak v jeho aplikacích nepochopitelně chybí některé zásadní prvky např. pro sdílení souborů a celý Disk si nepamatuje nastavení řazení a zobrazení pro jednotlivé složky. Jsou to detaily, ale na celkový dojem mají obrovský vliv. Kéž by jednou byly naše prosby vyslyšeny!

Garmin Forerunner 965

Další éra sportovních hodinek

Recenze ■ Filip Brož

Už zase máš jiné hodinky? Tradiční věta mé ženy a kamarádů, kteří mě před pár týdny potkali. Ano. Garmin představil nový top model z řady Forerunner, a to s označením 965. Myslím si, že opět přichází drobná éra a velká změna v oblasti sportovních hodinek. Jaká?

Než vám na to odpovím, je fajn uvést nějaký kontext. Na stránkách tohoto magazínu jste již rozhodně četli několik mých recenzí a pohledů na hodinky značky Garmin. Také jistě víte, že jsem nadšený ultra běžec a fanoušek sportovních dat. I z toho důvodu nosím neustále dvoje chytré hodinky – Garmin a Apple Watch Ultra. K tomu mám na botě Stryd pro měření obdobných parametrů a nesmí chybět prsten Oura. Trochu zvláštní, vím. Ale baví mě to.

PRÁCE/ZÁBAVA

Donedávna jsem nosil a aktivně používal Garmin Enduro 2. Na stole mi také leží poslední sedmá generace velkých hodinek Fenix a nesmím zapomenout na testování modelu Epix 2. Apple Watch Ultra pak používám primárně na lifestyle a práci. Garmin slouží pro sledování výkonu mého těla a veškeré sportovní aktivity. Všechny notifikace vyřizují primárně na Apple Watch. S jablčnými hodinkami plátím v obchodě, diktuji zprávy, otevírám auto nebo sleduji čas.

Jakmile přijde řeč na běh, vstupuje do aktivity Garmin. Plánuji si trasy skrze Mapy.cz a vše pak importuji přímo do hodinek. Sleduji běžecká data před i po výkonu. Mám rád přehled o svém spánku,

tepu, teplotě i saturaci. V nedávné době jsem rovněž podstoupil komplexní zátěžový test na běhacím páse u profesionálního trenéra a sportovního lékaře. Už vím, jak mé tělo funguje při maximální zátěži – tedy zátěžové EKG, spiro i laktát z krve. Díky tomu mám opět přesně stanovené tepové zóny pro závody a trénink. Výsledkem je také trenér, který se mi individuálně věnuje a píše mi trénink na míru.

Stále je však běhání pouhým koníčkem a zábavou. Nemám ambice na velké výsledky, ale čeká mě několik velkých závodů v zahraničí, které bych rád dobře zaběhl. Chci trénovat systematicky, aby to mělo smysl. A právě Garmin v tom hraje podstatnou roli, především pak sledování srdečního tepu před i po tréninku. K tomu spánková data či kadence při běhu. Jednoduše řečeno, bez Garminu bych to nedal.

FORERUNNER 965

Oklikou se teď vrátím k tomu, proč si myslím, že nové Forerunner 965 nastolují novou generaci sportovních hodinek. Nový top model určený nejen pro triatlonisty, cyklisty či běžce, má po vzoru Epix 1,4" barevný, jasný displej AMOLED a až měsíční výdrž na baterii na jedno nabití. A právě tohle jsou dva klíčové parametry, které podle mě budeme vidat častěji.

To, že Enduro 2 či Fenix vydrží okolo měsíce, již nikoho nepřekvapí. Podíl na tom má obyčejný transflektivní displej bez barviček. V loňském roce přišly Epix 2 s displejem AMOLED, které atakovaly výdrž okolo 2 až 3 týdnů. No a teď tu máme Forerunner 965, které mají AMOLED, měsíční výdrž, a to vše v menším těle! A pak, že to nejde. Že, Apple?

AMOLED

Forerunner 965 můžete pořídit ve třech provedeních – bílé, černé a se žlutým řemínkem. Těšit se také můžete na nové ciferníky, které jsou primárně určené pro tento model. Vše ostatní je stejné jako u Fenixe či Endura. Samotná platforma (OS) je v zásadě stejná, akorát díky AMOLED je vše mnohem čitelnější a jasnější. Někde máte i dostupnější a podrobnější informace.

Pokud jde o tělo, tak materiál rámečku (luneta) je z titanu a tělo plastové. Na spodní straně je nabíjecí konektor a snímače pro měření zdravotních funkcí. Fyzická velikost činí 47,1 × 47,1 × 13,2 (mm), tedy pro obvod zápěstí 135–205 mm. Myslím si, že i dámy mohou tyto hodinky ocenit, ač třeba, když je půjčím své ženě, vypadají opravdu masivně a „eskový“ model Fenix je pro ni mnohem lepší volbou. Garmin Forerunner 965 pak váží neuvěřitelných 52 gramů. Prostě hodinky pro vrcholové sportovce.

Forerunner 965 můžete pořídit ve třech provedeních – bílé, černé a se žlutým řemínkem. Těšit se také můžete na nové ciferníky primárně určené pro tento model.

Uvnitř pak naleznete 32 GB paměti a veškeré funkce, které znáte z hodinek Fenix. Těšit se můžete na velmi přesné mapy, samozřejmě je podpora českých TOPO map, které jsou na displeji AMOLED velmi kontrastní a dobře čitelné. Vidím opravdu všechny detaily toho, jaký druh cesty či odbočky mám před sebou. Běžci pak jistě ocení měření výkonu ze zápěstí či pokročilé funkce sledování spánku a připravenosti k tréninku. S novým modelem jsem již absolvoval zátěžový test a potěšilo mě, že spousta dat, především pak tep (za použití hrudního pásu od Garminu), byly naprosto totožné s EKG.

Na hodinkách samozřejmě můžete rychle vidět všechny své notifikace, příchozí hovory a zprávy, či pomocí nich zaplatit v obchodě. Jak jsem však již

uvedl, dávám přednost Apple Watch, když už je mám na druhé ruce.

Moc se mi líbí, že hodinky hned po probuzení zobrazí skóre připravenosti k tréninku získané na základě kvality spánku, regenerace, tréninkové zátěže a dalších faktorů. Skóre vám napoví, zda vás čeká vhodný den na intenzivní trénink nebo byste měli naopak zvolnit. V rámci aplikace si pak mohou naplánovat závodní kalendář a hodinky tomu přizpůsobí trénink a data.

Samozřejmě hodinky můžete používat i pro další sportovní aktivity. Garmin jsou skvělé na golf, kdy vidíte nejen celé hřiště, ale můžete použít širokou škálu dalšího příslušenství a získat data o odpalu a své celkové hře. Hodinky připojíte na jachtě k počítači a můžete z hodinek doslova řídit loď a kurz své

plavby. Můžete vyrazit na sjezdovky nebo do bazénu. Není snad sport, který by ve světě Garmin neexistoval. Stále se zaměřují na aktivní životní styl.

PRO KOHO?

Forerunner vždy cílil na vrcholové sportovce, zvláště ty, kteří řeší každý gram – triatlon, běh, plavání, cyklistika... Na druhou stranu si myslím, že Forerunner 965 může nosit každý, pokud vám vyhovuje jedna velikost. Není zde takový výběr jako u modelů Fenix. Samozřejmostí už je dotykové ovládání v kombinaci s tlačítky. Snadno si můžete vyměnit řemínek či stáhnout jakékoli doplňky a další ciferníky v rámci aplikace.

Osobně si myslím, že trend displeje AMOLED a dlouhé výdrže budeme u Garminu teď vidat mnohem častěji. Říkám si, že když tohle dokázali u malého a lehkého modelu Forerunner, co nás asi čeká u Fenixe. Jak dlouhá výdrž to bude? A neměl by na tom začít makat už i Apple?

Garmin Forerunner 965 zakoupíte za 15 990 korun, což je velmi solidní cena na to, co vše hodinky nabízí. Já osobně jsem velmi spokojen. Větší výdrž než u Epix 2, super AMOLED a všechny funkce, které znám a používám u hodinek Fenix či Enduro 2. K dokonalosti snad chybí už jen ta svítilna, ale nemůžeme mít všechno.

Hodinky hned po probuzení zobrazí skóre připravenosti k tréninku získané na základě kvality spánku, regenerace, tréninkové zátěže a dalších faktorů.

Nostr

Budoucnost nebo další zklamání?

Návod ■ Jakub Dressler

Už pár týdnů se o něm mluví. Dokonce o něm proběhla první konference na Kostarice v druhé polovině března 2023. Mnozí jsou z něj nadšení, ale většina lidí o něm neví skoro nic. Mluvím o protokolu Nostr. Jsme u zrodu revoluce nebo se jedná jen o další módní vlnu, která se časem ztratí v propadlišti dějin?

Nostr je nový protokol, který může změnit internet tak, jak ho známe. Název vychází z latinského slova „naše“. A tak to taky má být. Podle filozofie Nostru má být internet a jeho obsah náš. Takzvaný Web 3.0 začíná mít reálné obrysy. Nostr nepřináší novou myšlenku, spíše ji vylepšuje, snaží se novou technologii přiblížit obyčejným lidem tím, že ji nabídne jako jednoduchou a uživatelsky přívětivou alternativu.

CO JE NOSTR?

Jak jsem psal v úvodu svého článku, Nostr je protokol. Nejedná se tedy o konkrétní aplikaci. Naopak, na tomto protokolu může běžet nepřeberné množství aplikací. Abychom si mohli vysvětlit, v čem je Nostr nový, tak se nejdřív můžeme podívat na to, jak fungují sociální sítě dnes.

Sociální sítě v současné době tvoří pro obyčejného uživatele drtivou část internetu. Každá takováto sociální síť má své vlastní servery a díky tomu může to, co na tyto servery nahrajete, kontrolovat. Pokud se neřídíte jejich pravidly, můžou si s vaším digitálním obsahem dělat, co uznají za vhodné. Proto se stává, že máte zablokovaný účet nebo smazaný příspěvek kvůli podezření na porušení pravidel

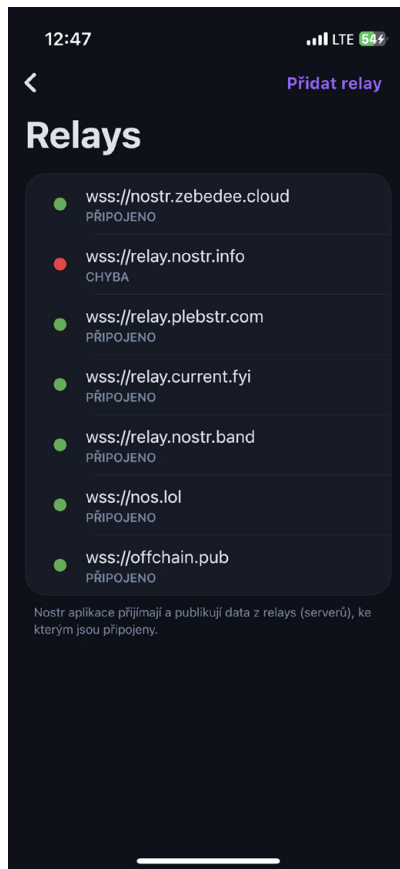
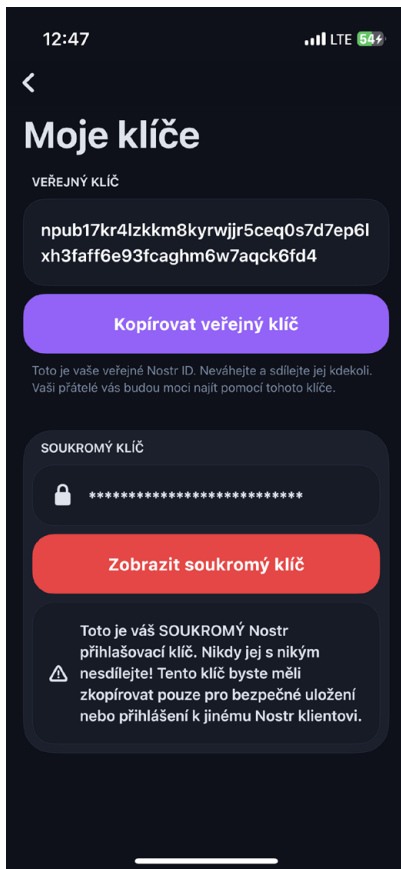
sociální sítě. Ony se tudíž stávají centrální autoritou, která (mimo zákonů dané země) může určovat téměř cokoli.

Nostr jde ale jinou cestou – za tímto protokolem není žádná centrální autorita. Fungují zde takzvané relays, servery, které může provozovat každý člověk sám. Pro používání této technologie můžete mít jeden nebo i více relays nebo vůbec žádný. Můžete se rozhodnout který relay budete používat a který ne. Pokud se vám nebude zdát nějaký server důvěryhodný nebo se vám nebudou líbit jeho pravidla, můžete odejít jinam. Každopádně výhodou je, že data nahraná na Nostr jsou vaše, protože je máte uložene například na svém relay, který můžete provozovat třeba na svém počítači.

Takže, abychom si to trochu shrnuli, výhodou Nostru je, že je sice jedna platforma, jeden protokol, ale je mnoho uzlů (relays) i hodně klientů (aplikací). Díky tomu vzniká konkurence a vy můžete síť využívat bez toho, aniž by vás omezovala nějaká centrální autorita svými pravidly.

KLÍČE

Pokud už něco víte o kryptoměnách a jejich fungování, tak vám asi nemusím vysvětlovat, co je to privátní a veřejný klíč. Pro ty z vás, kteří teď neví,

o čem to mluvím, tak to hned vysvětlím. V podstatě můžeme říct, že s větší svobodou přichází více odpovědnosti. Do teď jsme zvyklí, že vaše data schraňuje konkrétní společnost a vy se o nic nemusíte starat. Na Nostru ale máte větší díl odpovědnosti. Soukromý klíč je něco jako vaše uživatelské přihlášení (heslo). Díky němu můžete nakládat se svým „učtem“ a svými daty. Tento klíč byste nikdy neměli ukázat druhému člověku. Za to veřejný klíč je něco jako vaše vizitka. Když budete chtít, aby vás někdo v síti našel, tak mu poskytnete právě tento veřejný klíč. Skrze něj vás člověk najde, k ničemu jinému nejde využít nebo zneužít.

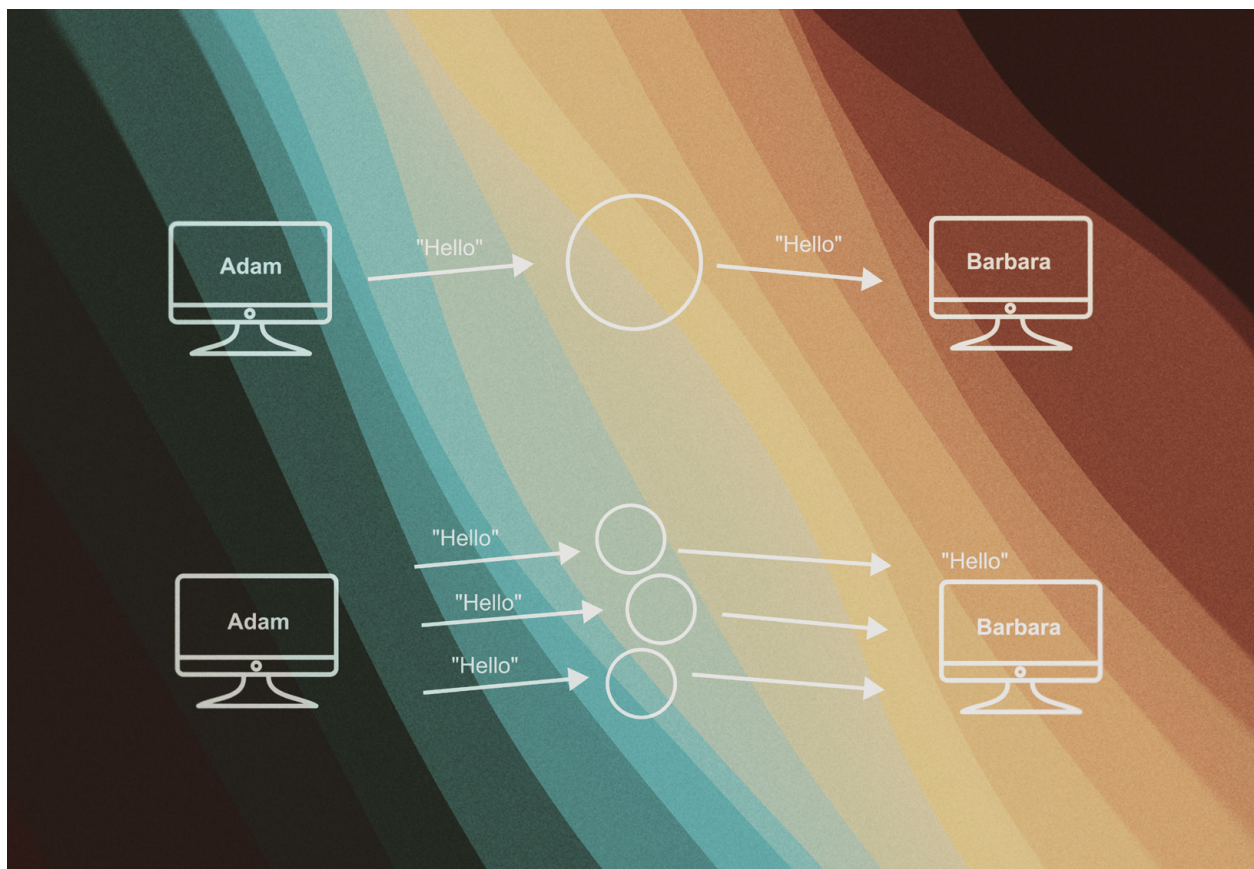
JAKÁ JE BUDOUCNOST NOSTRU?

Protokol Nostr má sice za sebou zvučná jména, jako je například Jack Dorsey, ale pořád je to technologie, která je ještě v plenkách. Za poslední měsíce se komunita kolem Nostru rozrostla z několika desítek tisíc uživatelů na počet přesahující jeden milion. V síti ale ještě není takový počet relays, aby síť fungovala bezchybně a rychle. Ta se ale rozrůstá a problémy se škálováním se samy postupně vyřeší. Hlavním argumentem je boj proti cenzuře. Zatímco sledujeme úniky dat Facebooku nebo neustálé změny na Twitteru, Nostr může být řešením problémů

Protokol Nostr má sice za sebou zvučná jména, jako je například Jack Dorsey, ale pořád je to technologie, která je ještě v plenkách.

většiny uživatelů. Jak jsme si už ukázali, na Nostru si sice můžete (jakožto vlastník relay) určovat vlastní pravidla, ale pokud se nebudou uživatelům líbit, tak se prostě na vaše servery připojovat nebudou.

Otázkou je, jestli jsme jako společnost připraveni na tuto technologii. První, co vás možná napadne, je to, jak se bude Nostr vypořádávat s problémovými servery, které budou založené na protizákonné aktivitě. Jasně, připojovat se tam nemusíme, a tedy tento obsah nevidíme, ale nezákonný obsah se tam šířit bude. Další otázkou je, jestli jsme připraveni nést břímě odpovědnosti za svá data a chování na síti. Já se jen bojím, že jestli společnost jako taková nepřijme myšlenku Nostru za svou, tak bude v tom lepším případě trvat roky, než se bude těšit

oblíbě i někoho jiného než nadšenců do nových technologií. Nostr je bezesporu zajímavý a nepřál bych mu osud aplikací, jako je Clubhouse.

PLEBSTR

Pokud vás myšlenka Nostru nadchla, tak vás jistě potěší, že si hned teď můžete přes TestFlight stáhnout českou aplikaci Plebstr od tvůrců twitterového klienta Tweetoshi. Díky zkušenostem, které získali s minulým projektem, jsou se svým řešením pro Nostr dále než jejich konkurence. Aplikace je jednoduchá a designově vezmi přívětivá. Ihned po instalaci si vytvoříte svůj účet. Pokud si účet zakládáte v době vydání tohoto článku, tak si profilovou fotku musíte nahrát nejdříve na Nostr a potom do aplikace.

Možná se právě Nostru podaří prorazit, a to hlavně díky podpoře známých osobností nejen světa kryptoměn, ale i tradičních sociálních sítí.

Můžete to udělat třeba přes web nostr.build. Účet si můžete ale vytvořit i bez profilového obrázku. Klikněte na **VYTVOŘIT ÚČET**. Aplikace vám vygeneruje váš soukromý klíč. Ten si bezpečně uložte tak, aby se k němu nedostal někdo jiný. Pak už vás čeká výběr prvních přátel a první pohled na Timeline. A to je vše. V tuto chvíli už můžete využívat Nostr. Síť se samozřejmě bude dále vyvíjet a věci, které jsou dneska těžkopádné, mohou být za měsíc jinak.

ZÁVĚR

Tak co říkáte na Nostr? Když se zeptáte kamarádů, tak nejspíš nebudou vědět, o co se jedná. Podle mě to není nic nového, síť na podobném systému už máme, ale Nostr mě nějak víc zaujal a až teď jsem se do něj pořádně pustil. A začíná mě opravdu bavit. Nevím, jaká bude jeho budoucnost, ale teď se mi to zdá jako velmi nadějná alternativa. Možná se právě Nostru podaří prorazit, a to hlavně díky podpoře známých osobností nejen světa kryptoměn, ale i tradičních sociálních sítí. Upřímně doufám, že se nejedná o bublinu, která za pár měsíců splaskne. Snad je toto naše budoucnost! A pokud mě chcete na Nostru sledovat, tak můj veřejný klíč je: npub17kr4lzkkm8kyrwjrr5ceq0s7d7ep6lxh3faff6e-93fcaghm6w7aqck6fd4.

Nástroje Applu pro vedení **negramotného týmu**

Návod ■ Michal Rada

Mám s jablečnými technologiemi čerstvou a pro mě dosud nepoznanou zkušenost. Sestavujeme tým pro přípravu vzorových metodik a dokumentů pro úřady, jak na digitalizaci. Vymínil jsem si, že všichni budou používat MacBook, iPhone a iPad a že maximum možného pojedeme přes nástroje a technologie Apple. Bohužel jsme trochu narazili na to, že některé kolegyně nejsou vždy zcela digitálně gramotné (prosím neplést s obecnou gramotností). Začaly tak velmi zajímavé problémy, o které bych se s vámi rád podělil, a také vás navedl, jak můžete i vy podporovat činnost svého „méně gramotného“ týmu užíváním těchto nástrojů.

No jo, ono se řekne, pracujte efektivně. Ale jak do toho prakticky? Vezměte si situaci, že máte pracovat s týmem několika lidí, kteří se musí rychle naučit pracovat s velkým množstvím odkazů a zdrojů informací a naučit se dávat vše dohromady a tvořit z toho nějaké výstupy nebo modely.

Abyste správně pochopili to s tou negramotností. Hovořím tady o digitální gramotnosti, a to zejména o schopnosti využívat pokročilejší nástroje. My, kteří školíme, víme, že jen minimum uživatelů dokáže využívat skutečně efektivně všechny nástroje na týmovou spolupráci. Naprostá většina uživatelů iPhone i Macu je prostě používá jenom jako poměrně tupý telefon a notebook, hlavně pracuje ve webovém prohlížeči, ti pokročilejší využívají alespoň kalendář a kontakty. Co se týče připomínek jako úkolů s termíny, i tam už je to docela tristní. A pak přijdu já a řeknu, že náš tým bude používat jako pracovní notebook MacBook a budeme co nejvíce věcí dělat s využitím kolaborativních nástrojů od Apple. Sám jsem se několik let těšil na takovou situaci, až budu moct sám se svými kolegy intenzivně využívat nástroje pro spolupráci, které Apple ve svém ekosystému nabízí a které jsou principiálně velmi hezké a funkční. Co je na tom navíc velmi sympatické, je fakt, že tyhle ty nástroje už máte

přímo ve svých zařízeních, a tedy si nemusíte pořizovat žádné další aplikace nebo systémy. Prostě vyndáte zařízení z krabice, spustíte a připojíte ke svému Apple ID a ono to funguje. Byl jsem z toho celý natěšený.

BOD 1. APPLE ID

Všichni si tedy přinesli do práce své nové MacBooky a vyndali z kapsy svoje iPhone a já jsem si naivně myslel, že hned začneme na všem pracovat a budeme všichni všechno efektivně sdílet a využívat, takže už budeme celý život jenom šťastní a vůbec nic nás nedokáže rozházet. Jaké bylo moje překvapení, když jsem zjistil, že jsou sice technologie od Apple oblíbené, ale málokdo je opravdu umí využívat naplno. O nějakém cíleném využívání kolaborativních nástrojů v českých luzích a hájích pak nemůže být vůbec řeč.

A tak jsem zjistil, že v několika dnech či týdnech budu muset především všechny naučit, co to používání zařízení od Applu je, a jaké to přináší výhody a s jakými nástroji se vlastně mohou setkat. No a samozřejmě, a to především, jak mohou tyto nástroje sloužit pro zvýšení efektivity v našem týmu. Náš tým je malý a relativně uzavřený, pracujeme s hodně zdroji, ale výsledky naší práce zatím prakticky nesdílíme mimo úzký okruh externích

uživatelů, a tak nám uzavřenost do systému Apple nevádí.

V našem týmu jsem chtěl zavést klasické nástroje spolupráce, jako je sdílení kalendáře, sdílení úkolů a termínů, sdílení poznámek včetně informací ze schůzek a přidružených úkolů, a také nějaký rozumný a efektivní způsob jak bychom všichni mohli pracovat s určitou množinou internetových zdrojů. Pro všechno tohle Apple nabízí poměrně jednoduché a užitečné nástroje, všechny najdeme přímo v nativních aplikacích předinstalovaných v rámci operačního systému. Takže zase odpadá nějaké stahování a řešení toho, že někomu něco funguje a něco jiného zase ne.

Jak na to? Základem je mít na všechny správné kontakty. Ono totiž do značné míry záleží na tom, jestli máte na někoho e-mailovou adresu do práce, nebo jestli je to adresa svázaná s jeho účtem Apple ID. V tom prvním případě se budete spíš vztekat a nic z toho mít nebudete. V tom druhém případě teprve dostanete ty správné přínosy. Takže základem je, abychom všichni ve svých kontaktech měli kontakty na kolegy navázané na jejich Apple ID. Ať už půjde o účet soukromý anebo pracovní. Ale s těmi pracovními to je velice složité, a tak se především v menších týmech ukazuje být daleko efektivnější, když se prostě využívá již existující soukromé Apple

ID. Ono to vlastně nevádí, protože i v rámci jednoho zařízení si můžete hezky oddělit pracovní data od těch soukromých. Takže, máme kontakty a ty si sdružíme do skupiny v aplikaci kontakty. To je takový hezký základ, abychom svoje kolegy nemuseli pořád někde hledat a řešit, že jsme na někoho zapomněli.

CO NÁM VLASTNĚ APPLE PRO PRÁCI S TÝMEM NABÍZÍ?

Nativní aplikace od Applu mají krásně vyřešenou podporu pro sdílení prakticky všeho možného. Nebudeme se bavit o tom, že odkaz na dokument Pages budeme posílat prostřednictvím iMessage, že zápisky ze schůze budeme sdílet tak, že je v aplikaci Poznámky exportujeme do PDF a pak pošleme emailem anebo něco podobně strašidelného. Platí několik základních pravidel, která když si rychle osvojíte, tak z toho budete všichni těžit. Všechny úkoly, poznámky a události v kalendáři vedeme ve sdílených složkách. V rámci Připomínek se taková složka jmenuje Seznam. A Seznam můžete sdílet s kýmkoliv, kdo má účet. To samé platí o sdílení kalendáře a v rámci poznámek o sdílení složek. Nastavení je poměrně jednoduché, prostě si v aplikaci dáte určitou část sdílet a postupně přidáte všechny kolegy prostřednictvím správně uložených kontaktů, jak jsem o tom

funkce, a to informace o změnách od posledního otevření dané poznámky či složky – velmi užitečné, pokud toho máte moc. Hned také vidíte, kdo a kdy co změnil.

V týmu potřebujete ale sdílet i znalosti, zdroje, odkazy a informace z internetu. K tomu zase slouží Skupiny panelů v Safari. Stačí si vytvořit novou skupinu panelů a tu nasdílet svým kolegům. I když se tahle funkce jmenuje Skupina panelů, zdaleka nejde jen o aktivní otevřené panely. Synchronizuje se totiž i historie v daném panelu, a to napříč všemi uživateli, a především má každá skupina svoji záložku Oblíbené. Takže stačí, když do oněch oblíbených jeden nahází všechny potřebné odkazy, a všichni k nim hned mají přístup. Co se týče opravdu samotných panelů, tak se synchronizují otevřené pane-

Základem jsou správné kontakty. Velmi záleží na tom, jestli máte na někoho e-mailovou adresu do práce, nebo jestli je to adresa svázaná s jeho účtem Apple ID.

psal už výše. A pak se jen donutit k určité sebekázní a opravdu poctivě ty nástroje používat. Samozřejmě je skvělé udělat si konverzaci ve skupině v iMessages, ale zase nepřehlcujme ostatní psaním zpráv, že jsme opravili něco v poznámce z porady, anebo že jsme jim přidali nějaký úkol, k tomu skvěle slouží dobře fungující notifikace příslušných aplikací. Nezapomínejte při tom na to, že třeba v Poznámkách můžete různé složky sdílet s různými lidmi a to i tak, že třeba podsložku celého týmu můžete sdílet jen s někým a podobně. V poznámkách máte až 5 úrovní podsložek, v Připomínkách máte jen složky, které jsou vám však při sdílení k ničemu, a pak rovnou jednotlivé seznamy, které můžete sdílet. Konkrétní úkol v Připomínkách ve sdíleném seznamu přidělíte konkrétnímu člověku přes funkci Přidělit, kdy vás aplikace vyzve k výběru někoho, kdo je členem sdíleného seznamu. Tomu následně přijde notifikace. Vám se zase zobrazí notifikace o tom, že si daný člověk označil položku za dokončenou, takže máte přehled. V poznámkách výborně fungují takzvané zmínky, kdy třeba napsáním @michal zmíníte člověka v dané sdílené poznámce, respektive složce. Jemu pak mimochodem přijde notifikace a on hned vidí, že ho někdo zmínil. Suprovým trikem je zmínka v poznámce u úkolu, respektive u položky zaškrtnutí seznamu – to se hodí vždycky. V Poznámkách je ještě jedna

ly, omylem zavřené panely a opět velice užitečným tipem je některé neustále potřebné panely takzvané přišpendlit, takže budou vždy viditelné, a hlavně je nikdo omylem nezavře.

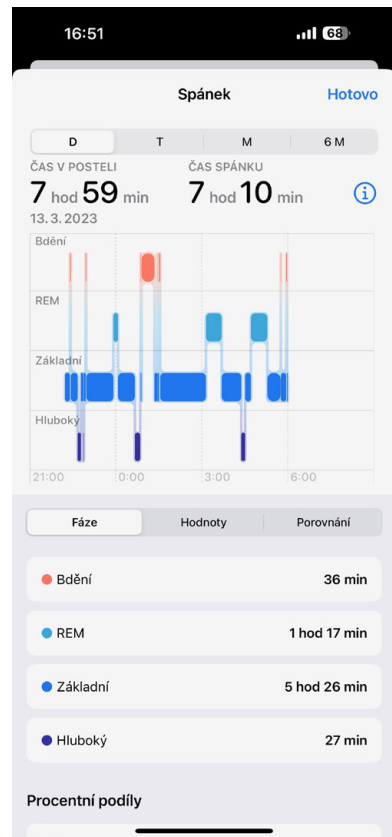
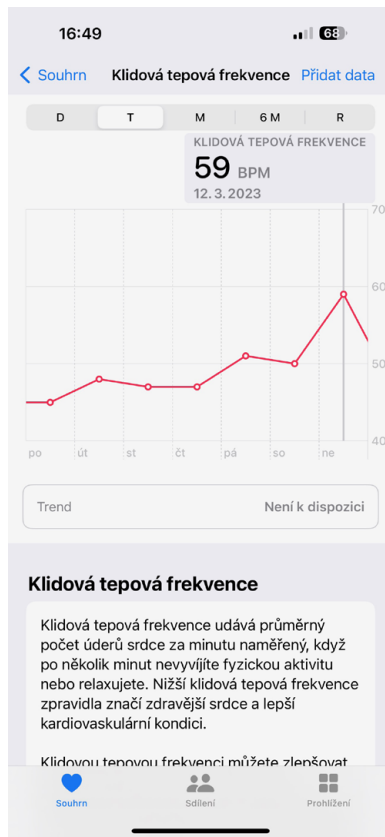
Mimochodem, pokud jste článek četli pozorně, určitě jste si všimli, že jsem nezmínil novou aplikaci Freeform. Není to nedopatření ani moje lenost, nezmínil jsem ji zcela záměrně. Mně totiž vůbec nepříjde jako efektivní způsob spolupráce. Pokud si chcete v rámci rodiny vyměnit podklady pro přání babičce k narozeninám, anebo se společně podívat na pár odkazů videí z YouTube, tak to může fungovat. Pro opravdovou efektivní práci v týmu to ale bohužel postrádá některé poměrně zásadní funkce, jako jsou zmínky nebo jinde zcela obvyklá možnost přidat na danou nástěnku také úkoly či poznámky. Ano, říkal jsem, že v Poznámkách a Připomínkách je samostatné sdílení, ale Freeform slibuje neomezenou tabuli se vším důležitým. No právě, ale bohužel zdaleka ne se vším, co by se na ni dalo dát. Takže, po prvotním nadšení, a to jsem se fakt snažil, jsem z Freeform pro spolupráci opravdu spíš velice zklamáný a myslím, že by si programátoři v Applu zasloužili pořádný výprask, a hlavně aplikace by si zasloužila pořádně dodělat. A to je škoda, potenciál to má, Apple ho bohužel zametl někam pod stůl, či dokonce pod podlahu.

S Apple Watch proti nachlazení

Návod ■ Radim Kroulík

Apple nasměroval své hodinky především do segmentu zdraví a fitness. Senzory hrají, a ještě budou hrát, v Apple Watch zásadní roli. Jak jsou na tom Apple Watch nyní? Záleží na úhlu pohledu. Sbírají hodinky spoustu údajů? Ano. Dostává uživatel komplexní informace v kontextu? Zdaleka ne. Pro praktické využití dat musí uživatel přiložit ruku k dílu. Pak můžete například odhalit nachlazení dříve, než přijdou hlavní příznaky. To jsem si bohužel mohl před pár dny vyzkoušet na vlastní kůži.

V podstatě není den, kdy se neprodírám hromadou informací v aplikaci Zdraví, která získává informace především z mých Apple Watch Ultra. Neběhám po pouštích a ani se nepotápím v mořích a oceánech, a tak používám hodinky způsobem jako většina sportovně aktivních uživatelů. Snažím se cvičit šestkrát týdně. Sleduji hodnoty, kterých jsem dosahoval během cvičení i hodnoty klidové tepové frekvence. K tomu zaznamenávám také spánek a s manželkou se předháníme v lepších výsledcích. Ano, přesnost měření musíme brát s rezervou, ale rozhodně se nejedná o generátor náhodných údajů. Dalším senzorem, který podle mě zatím neprávem spíše sklízí zklamání, je senzor na měření teploty zápěstí. Apple sice tuto novou funkci propagoval

Klidovou tepovku mám normálně v rozmezí 45–47 BPM. Když jsem viděl v telefonu hodnotu 51, věděl jsem, že je to potenciálně červená vlajka.

především pro ženy, to ale neznamená, že by tyto údaje nemohly být užitečné všem.

V aplikaci Zdraví najdete spoustu údajů. Velmi rychle jsem pochopil, že k získání užitečného výstupu musím množství dat zredukovat na nějaký smysluplný balík informací. Do něj jsem „vložil“ klidovou tepovou frekvenci, spánek a teplota zápěstí. Saturace kyslíkem je určitě užitečný údaj, ale ten odhalí až skutečně velký problém. Stejně tak EKG.

NĚCO NENÍ OK

V pátek ráno jsem se probudil a cítil jsem v krku, že něco není úplně stoprocentní. Večer předtím jsem strávil dvě hodiny v dešti na tréninku jako trenér, kdy jsem musel mluvit hodně nahlas, a proto mě nepřekvapilo, že mě trochu dráždí krk. Klidovou tepovku mám normálně v rozmezí 45–47 BPM. Když jsem viděl v telefonu hodnotu 51, věděl jsem, že je to potenciálně červená vlajka. Graf spánku žádným způsobem nevybočoval z průměru a ani teplota zápěstí se neodchýlila od běžného stavu, a tak jsem pokračoval i v plánovaném cvičení. Rozhodně nepatřím mezi ty, co by při prvních náznacích nemoci zalezli do postele a zrušili všechny aktivity. Zároveň už ale nelámu všechno přes sílu jako v mládí.

V sobotu ráno jsem se probudil po noci, která měla daleko do ideálního spánku. Což potvrdil

i graf, který ukázal, že jsem se mnohem častěji budil než normálně. Také klidová tepovka byla stále přes 50. Teplota na zápěstí byla stále v pořádku, což potvrzovalo i klasické měření teploty. Snažím se držet jednoduchého pravidla. Pokud se necítím dobře a zároveň jsou špatně i hodnoty, tak přehodnotím svůj tréninkový plán. Když je špatně jen jeden nebo dva tyto parametry, tak ještě pokračuju dál, ale s rozvahou. Jakmile ignorujete úplně všechno a jdete přes sílu, tak vás to později dožene a velmi často mnohem víc a mnohem déle. Místo plánovaného plavání jsem zařadil odpočinek a snažil se dát dohromady bolavý krk a zvětšující se rýmu.

Nedělní ráno mi dalo za pravdu. Klidová tepovka vylétla na 59 BPM, což je hodnota, kterou mám v podstatě pouze při nemoci. Graf spánku také naměřil spoustu probdělých minut a téměř žádný hluboký spánek. Teplota na zápěstí se od běžného stavu vychýlila o 1,24 stupně, což už rozhodně je významná odchylka. Více než 38 stupňů na klasickém teploměru potvrdilo, že něco opravdu není OK. Pokud bych se v sobotu vydal plavat, je dost pravděpodobné, že bych na tom byl ještě o něco hůř. Takto jsem začal bojovat s nachlazením mnohem dřív než v případech, kdy bych se řídil pouze pocitem. Teplotu se rychle podařilo srazit. S rýmou a kašlem je to většinou běh na delší trať, ale už v pondělí

jsem mohl pracovat a fungovat prakticky normálně s výjimkou cvičení. To potvrdila i klidová tepovka, která se dostala na 45 úderů za minutu. Také odchylka teploty zápěstí klesla výrazně blíže k normálu.

ZÁVĚR

Čekání na chytřejšího rádce. Apple Watch nabízí praktické informace, ale do chytrého rádce má hodně daleko. Uběhnete maraton? Druhý den vás budou hodinky motivovat k uzavření kruhu pohybové aktivity. Zvýší se vám zdravotní hodnoty, které jednoznačně ukazují, že něco není v pořádku? Hodinky vás neupozorní. Musíte si to dohledat sami.

Podávání informací v širším kontextu, které budou šité přímo pro vás, je dalším zásadním krokem, kterým by se Apple Watch měly vydat. Pro profesionální sportovce v určitých odvětvích bude asi téměř vždy dávat větší smysl používání specializovaných hodinek. Také aplikace Cvičení bude svým způsobem limitována tím, aby byla snadno použitelná pro drtivou většinu lidí. U aplikace Zdraví by ale měl mít Apple ty největší ambice a být bezkonkurenčním na trhu. Kromě suprových senzorů, které změří EKG nebo v budoucnu i hladinu cukru v krvi, to ale musí uživateli správně podat. Nabalováním dalších a dalších hodnot toho určitě nedosáhne.

Po dvou týdnech na M2

Recenze ■ Karel Oprchal

Pro poslední březnové vydání magazínu iPure jsem napsal článek shrnující všechny důvody, proč můj další iPad Pro nebude vybaven funkcí cellular, tedy možností připojení k mobilní síti. Od té doby uběhl necelý měsíc, já jsem konal podle svých slov, a tak je můj iPad už dva týdny „přeplňovaný“ M2. Přeskočil jsem tři generace a nástup přechodu k Apple Silicon, tak by člověk řekl, že to musí být úplně jiný zážitek, ne? Pojd'me si o tom něco povědět...

Jedním z mých hlavních pracovních nástrojů je iPad Pro. V rámci svých činností každý den přecházím od počítače k iPadu a zase zpět, podle toho, kde se nacházím a co mi zrovna vyhovuje nejvíce. Dá se říci, že ve většině případů neřeším, co na kterém zařízení dělám, protože nejsem tvůrce a tak nejsem vázán na tu či onu platformu kvůli některým aplikacím nebo vlastnímu výkonu, který mi to druhé zařízení nenabídne. 12,9" iPad Pro mám jen z toho důvodu, že mě baví a vyhovuje mi jeho velikost. Jeho necelých 700 g hmotnosti není při přenášení ani přednášení nic tragického, když většinu času stejně někde leží, a díky jeho displeji se s ním dá takřka plnohodnotně pracovat, protože aplikace mají dost místa. Jednoduše mám iPad Pro místo MacBooku Air, protože pokud nutně nepotřebujete počítač, může to fungovat skvěle. K tomu ale jen na úvod; vyjadřuji se k tomuto tématu pravidelně a tak nemá být těžšíš-těm ani tohoto článku. Já vám dnes chci objasnit, jak se Apple až příliš dobře trefil svým prodejním heslem, aniž by to možná vůbec chtěl...

SUPERCHARGED BY M2

...zní zvučně na anglickém webu Apple, když si otevřete stránku současného iPadu Pro. Pokud se orientujete v autech, víte, že slovo supercharged se

využívá především u amerických muscle cars v případě, že je jejich motor vybaven kompresorem pro zvýšení výkonu. Nezaměňujte pak se slovem turbocharged, to označuje turbodmychadlo, které, jak víme, dodává motoru výkon na v zásadě opačném principu. Supercharged tedy rozhodně iPadu sedí lépe, jednak proto, že je v názvu latinský prefix super, který už sám o sobě zní omamně, a také proto, že všechno, co M2 představuje, je díky jeho architektuře nedílnou součástí jednoho celku, což právě dopomáhá k tak vysokému výkonu.

Když ale rozebereme toto heslo ještě více, supercharged se překládá jako přeplňovaný, což jako zlí jazykové můžeme mimo superlativů chápat i jako něco přeplněného, přehnaného, přestřeleného, že je něčeho příliš moc. A jak se to často stává i u amerických muscle cars, když pak jedou sotva rovně a jejich výkon je vám na nic, bohužel i tento produkt kalifornského giganta se tomuto prokletí nevyhne. Možná je to kletba, možná je to osud, každopádně objektivně musím konstatovat, že výkon M2 neshledávám užitečným. Díky skoku o tři generace vpřed jsem přešel z vytuněného čipu A12X Bionic, který byl vyvinut přímo pro iPad Pro 2018 (3. generace), k M2, čipu vlastní výroby primárně určenému pro počítač, v něčem, co však z podstaty věci počítačem není. Ne že by se nedal najít žádný důkaz, že ten výkon

Výkon je ještě absurdnější než v případě iPhoneu a Macu, protože čipy v iPhoneu nejsou tak výkonné jako M2 a Mac díky M2 skutečně letí jako blesk.

máte – stačí spustit kterýkoli benchmark a čísla vyletí nahoru, určitě taky v aplikacích pro kreativní tvorbu ten výkon někde najdete, ale budeme-li se bavit o běžně používaných aplikacích, multitaskingu, psaní textu, surfování po internetu, je to se stejným iOS pořád ten stejný iPad. A já bohužel nemohu iPad považovat za počítač, protože v mých očích nikdy nebude odpovídat definici, tudíž je prostě přehnané, že má váš tablet mít tak nehorázně výkonný hardware. Ale já jsem to předpokládal. Vždy jsem věděl, že svou práci nevyužívám ani veškerý surový výkon A12X a že to v případě řádově výkonnějšího M2 bude stejné, je jen vtípné, jak je jeho používání i pro mě nerozeznatelné. Kdybych nevěděl, na které animace se dívat a kde potenciální rozdíl spatřovat, na první pohled bych asi ani nepoznal, který iPad držím

v ruce. Pohledově je totiž rozdíl pouze v zadním fotoaparátu a tělo iPadu je o půl milimetru tlustší, což můžete vnímat jen v případech, že jste byli dostatečně obeznámeni s půdorysem bývalého iPadu.

Měl-li bych tedy shrnout výkon, je ještě více absurdní než v případě iPhoneu a Macu, protože čipy v iPhoneu nejsou tak výkonné jako M2 a Mac díky M2 skutečně letí jako blesk. Kolega má stejnou M2 ve svém MacBooku Air a chrochtá na chodbě blahem každý den, zatímco já se přejícně usměju a říkám si, že se mi tak šílený výkon zřejmě projeví až tak v horizontu osmi let, kdy už bude končit podpora a ten iPad pořád poběží stejně. Nedovedu si totiž představit, co by Apple musel udělat pro to, aby byl lepší čip v iPadu skutečně znatelný. A podle mě si sami uvědomují, že si nabíhají na vlastní vidle. Ale to už je holt jejich boj, uvidíme, co z toho bude dále. iPad Pro se už tak málo prodává a pokud Apple zcela korporátně vydá i letos nový model, podle mě o něj bude nulový zájem.

DISPLEJ STOJÍ ZA TO

Položíte-li si specifikace 3. a 6. generace iPadu Pro vedle sebe, vyjdou vám kromě nového čipu dva další rozdíly (ostatní neexistují, protože i přes větší baterii je výdrž identická) – nový displej a rychlejší port USB-C. Zaměřím se na displej, protože lepší fyzickou

i bezdrátovou konektivitu opět nemám šanci poznat a obávám se, že většina lidí na planetě také ne. Displej nového iPadu se oficiálně jmenuje Liquid Retina XDR mini-LED LCD – s maximálním jasem 600 nitů v standardním dynamickém rozsahu (SDR), 1000 nitů v HDR na celé obrazovce a s vrcholem 1600 nitů, pokud je přehrávaný obsah „echt“ dynamický a je jednoduše fenomenální. Je to jediný displej v iPadu s lokálním ztmavováním díky vlastní technologii mini-LED, takže černá je skutečně černá a kontrast je proto nádherný. Přesnost barev je u Applu vždycky skvělá, tu nemá asi ani smysl rozvádět, ale co tento displej především odlišuje od ostatních, je právě ten jeho jas. Paradoxně, i když se nejedná o panel OLED jako v iPhone, rozdíl v jas, a jak díky tomu vyniknou barvy a veškeré detaily zobrazovaného obsahu, je patrný na první pohled. Říká se, že panely OLED obecně trochu trpí nízkým jasnem a jejich silnou stránkou je především dokonalý kontrast, a i když jsem si to doposud nemyslel, tahle Retina mě o tom přesvědčila. Displej dovede v určitých situacích opravdu oslnit, je živý a krásný, takže s ním skutečně nemáte problém vidět cokoliv i na přímém slunci. Musíte jen brát v potaz fakt, že výdrž baterie se zesíleným jasnem letí dolů, to je jediná daň.

Tím, že je to ale pořád stejný panel LCD se stejným rozlišením (Apple se jich prostě drží jako

klíště) a vylepšení se dočkalo jen nové podsvícení, musí se počítat s určitými nedokonalostmi. Ač to při běžném používání není poznat, pokud sledujete video, které nezaplňuje celou obrazovku, nebo máte jednoduše zapnutý tmavý režim a většina obrazovky je tím pádem tmavá, okolo osvětlených ploch se vždy objevuje **viditelné halo**. Je k tomu jednoduchý důvod, displej iPadu nemá možnost vypnout či ztmavit všechny jednotlivé pixely, jako tomu je v iPhone s OLED, nýbrž má „pouze“ 2500 ztmavovacích zón, jež zobrazovaný obsah různě protíná, a tak nikdy nedojde k tomu, že by váš obraz končil přesně na hranici jedné zóny. V důsledku toho jsou vždy okolo vašeho bílého textu fyzicky aktivovány i pixely v přilehlé zóně, které mají na rozdíl od něj jas stažený na minimum, což však není nula

Displej nového iPadu se oficiálně jmenuje Liquid Retina XDR mini-LED LCD a je s 1000 nitů v HDR na celé obrazovce jednoduše fenomenální.

jako v okolních neaktivních zónách. Oproti okolním vypnutým zónám tak vzniká dojem, jako by okolo zobrazovaného kontrastního obsahu softwarově přidáván jakýsi opar nebo stín, čemuž tak však není (víme z iPhoneu). Halo je ale skutečně minimální, všimnete si ho jen v absolutní tmě a spíše při velmi nízkém jasu; pokud se budete na displej dívat být v šeru nebo jinde na světle, halo nezaznamenáte. Na kvalitu obrazu jako takovou proto nemá vliv, nicméně v tak drahém zařízení se to hodí zmínit.

PRO KOHO TEN IPAD VŮBEC JE?

Otázka závěrem je tedy nasnadě: kdo je cílovou skupinou tohoto produktu? Je evidentní, že já to nejsem, a obávám se, že ani většina dalších lidí, kteří si iPad Pro koupili. Především v době, kdy máme k dispozici i ostatní modely iPadu kompatibilní s Apple Pencil, klávesnicemi a obaly, se výhody dospělého iPadu pro běžného uživatele jedna po druhé škrtají. iPad Pro je nejen veliký a příliš drahý, ale ze všeho nejvíc absurdně výkonný a vy z toho jako uživatel vůbec nic nemáte. Ano, ocením dvojnásobek RAM oproti 3. generaci, ale zároveň jsem nikdy netvrdil, že mi na kancelářskou práci v iPadOS 4 GB nestačily... Neobjevil jsem také situaci, kde by se můj starý iPad oproti novému loudal, zadýchal nebo snad sekal, padal apod.

Jedinou skupinou lidí, kteří by skutečně mohli (nevyužitelný) potenciál iPadu Pro využít co možná nejvíce, jsou zřejmě cestující fotografové a tvůrci videa, grafici, kteří chtějí na iPadu a v cloudu skladovat svá média a být schopni je hned upravovat, nebo je na iPadu přímo tvořit. K tomu jim slouží i lepší port a rychlé paměti. To však bylo k dispozici už v modelu s M1, protože poslední model skutečně přinesl jen nový čip... Tito lidé proto dnes natáčejí na YouTube recenze, proč byste se měli iPadu Pro s M2 vyhnout, jelikož se jedná o zbytečný update, který vám jen dá další výkon, jaký reálně nepotřebujete. Když jednou pracujete s obrazem a máte na to hardware, proč jen kvůli čipu kupovat po roce celý produkt? Tomu nikdo nedovede rozumět, a kdybych nepřecházel ze starého modelu, taky bych si ho nekoupil. Mám dojem, že Apple takové produkty vyrábí do jisté míry jen proto, že může, že na trhu nikdo takový není. Je to pro ně a jejich marketing mnohem spíše symbolická záležitost, protože si potřebují udržet dominát. A ten mají, protože na iPad nikdo nemá, kterýkoli iPad je lepší než drtivá většina PC a tabletů na trhu dohromady. Proto i když je nový iPad Pro přeplněný, přehnaný, úplně úchylně výkonný a strašně drahý, Apple ví, proč ho má v nabídce. Koneckonců, je to jen na vás, jestli si ho koupíte, a já svoje rozhodnutí už udělal.

NEXT

